

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

32. De præuaricatione Nordalbingorum, & correptione, & qualiter idipsum
Archi-Episopo priùs cœlitus ostensum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

cautè fugeret, tamen eo non quærente & *Miraculè*
 hæc ipsa non deerant. Nam cùm quodam *pœna in per-*
 tempore, in Frisia in pago Ostergao, in die *uicacis.*
 Dominica prædicaret populo, & inter alia
 prohiberet, ne quis in die Festo opus serui-
 le exerceret, quidam illorum, vt sunt con-
 tumaces & stolidi, domum reuerſi, quia seren-
 us erat aër in pratum euntes collecto fæ-
 no aceruos fecerunt: quibus factis, adue-
 sperascente die, omnes illi acerui, qui eadem
 die facti fuerant, diuinitus igni consumti
 sunt, illæſis illis permanentibus, qui in ante-
 rioribus diebus in medio præparati conste-
 bant. Quo facto, populi in circuitu manen-
 tes, fumum à longè cernentes, hostem ad-
 esse putantes, timuerunt valdè; sed diligen-
 tiùs rei veritatem perscrutantes, contuma-
 ciam nonnullorum probauerunt esse mul-
 tatam.

CAPVT XXXII.

*De prauaricatione Nordalbingorum & correptione;
 & qualiter idipsum Archi-Episcopo priùs
 cœlitus ostensum sit.*

NEc silentio prætereundum arbitramur
 quia cùm quodam tempore gens Nor-
 dalbingorum plurimùm deliquisset, quorum
 delictum huiusmodi erat: videlicet cùm non-
 nulli miseri captiui de Christianis, qui apud
 barbaros nimis affligebantur, inde effuge-
 rent, & ad Christianos venirent, ad prædi-

H 4

ctos Nor-

Etos Nordalbingos, qui proximi noscuntur
 esse pagani, ipsi eos capiebant & in vinculis
 ponebant; quorum alios iterum pagani ven-
 debant, alios suo mancipabant seruitio, aut
 alijs Christianis vendebant. Cùm ergo hoc
 Domino innotuisset Episcopo, & de hac re
 nimium anxius esset, quòd in sua Diocesi
 tantum nefas contigisset, quadam nocte di-
 uina ei apparuit consolatio, videbatur nam-
 que illi, quòd Dominus Iesus esset in præ-
 senti seculo, sicut olim fuit, quando suæ præ-
 sentis doctrinam & exempla populis præbe-
 bat. Visumque est ei quòd illet cum multitu-
 dine fidelium, & quòd ipse Dominus Episcopus
 cum eo in eodẽ esset itinere lætus ac gaudens,
 & vt ipsi videbatur erat in omnibus contuma-
 cibus terror diuinitus illatus, & ereptio fiebat
 oppressorum & quies magna in omnibus, ita
 vt nihil contrarietatis in ipso videretur esse i-
 tinere. Post hanc itaque visionem ad prædi-
 ctum populum suum ipse parauit profectio-
 nem, eã videlicet voluntate, vt & miseros qui
 irrationabiliter seruituti addicti erant, & ven-
 diti, quoquo pacto liberaret; & ne imposte-
 rum aliquis tantum malum committere au-
 deret, cum Domini gratia prohiberet. In qua
 profectioe tantam illi Dominus concessit
 gratiam, tantumque metum auctoritatis eius
 contumacibus incussit, vt licet esset nobiles &
 malè potentes, nullus tamen illorũ suo impe-
 rio auderet contradicere: sed quærebantur mi-
 seri vbi.

Visio S.
 Ansgarij o-
 rana.

feri vbicunq; venditi erant & donati libertate dimittebantur vt irent quocunq; vellent. Insuper ne vlla fraus in futurũ pro eadem re ob- tenderetur, conventionem talem fecerunt, vt non iuramento nec testibus se vllus eorum, qui in prædicta rapacitate maculati fuerant, defen- deret, sed iudicio omnipotentis Dei se com- mitteret. Hoc ergo facto in ipso itinere Domi- nus veraciter exhibuit, quod fidelibus polli- citus est dicens: Ecce ego vobiscum sum omni- bus diebus vsque ad consummationem seculi,

CAPVT XXXIII.

Quod multi oratione illius, & vnctione Olei sacri sanati sint; & de infirmitate & vltima defatigatio- ne corporis eius: & qualiter pro tristitia animi sui per excessum mentis diuinitus con- solatus sit.

QVanti verò oratione illius & vnctione Olei sacri sanati sint, enumerare non possumus. Hoc enim multorum assertione comperio, certatim ad eum, non solum de ipsius Diœcesi, sed etiam de longinquo ve- nire solebant ægrotantes medicinam salutis ab eo poscentes. Ipse tamen hæc omnia sem- per occultari maluit, quàm vulgari: nempe cum de huiusmodi virtutum signis aliquando coram eo fieret sermo, ipse cuidam suo di- xit familiari: Si dignus essem apud Deum meum, rogarem, quatenus vnum mihi conce- deret signum, videlicet vt de me gratia sua

Hic faceret